libus ꝛ ↄtēplari in eis ad phyloſophādū
autē de corporalibus ꝛ materialibus ad-
iuuātur a ſenſibus ꝛ multo nobilius atq;
ſublimius adiuuātur qbuſdā ſenſib⁹ que
daꝫ q̄ꝫ hoīes. Unū ꝛ tēpeſtates ꝑlagū mul
ta ex eis nō niſi p ea noſcūt ſꝫ ꝛ canes q la
trones inueſtigāt ꝛ dephendūt ſplendorē
ꝓpheticū euidēter mutari vident. Ma
nifeſtū igr̄ ē ↄſequēs eē animalia bruta et
phyloſophari ꝛ ꝓphetari poſt ſe. Amp̄.
Aut animabus hūanis eſt ordo ꝛ aptitu
do ī humana corpa potius q̄ꝫ in brutalia
ſiue nō mag⁹ curāt illa naturaliter q̄ꝫ bru-
talia. Q̄ſi dixerit qa ē illis ordo et concu
piſcētia naturalis ad hūana corpa cū hu-
iuſmōi ↄcupiſcētia nō poſſit eē ꝓpter īcar
cerationē naturale deſideriū earū ad illa
alia igr̄ intētione ē eis naturale deſideriū
ad ipa. naturale ṽo deſideriū ab ipo acto
re ꝛ creatore naturalit̄ eis inditū ē. Nihil
autē ē fruſtra inditū a creatore q̄re neceſſe
ē in plurali naturaliter huiuſmodi deſide
riū. Impletio igitur deſiderij naturalis ē.
Quia igr̄ īpletio hec nō ē niſi īcorparatio
ipa cū impletio deſiderij n̄ ſit niſi adeptio
deſiderati. Incorpatio igr̄ animarū hūa
naꝝ naturalis ē. q̄re nec incarceratio ē ad
penā earū nec ad expiationē. Amp̄. ſi
motus ī aliquē finē ē naturalis ergo et ꝑ-
uentio in illū q: igr̄ motus ↄcupiſcentie ſi
ue deſiderij in corpa hūana naturalis eſt
animabus humanis ergo ꝛ ꝑuētio in illa
hoc aūt nō ē niſi increatio ſcilicet in illa ſi-
ue incorpatio. Amplius. qm̄ cuius ē po
tētia eiuſdē ē ꝛ actus potētie illius q̄ ideꝫ
ē ſp ex neceſſitate potēs et agēs p illā potē
tiā q̄ ē agēs Quia ergo naturalis ē anima
bus potētia incorpandi alioqn fruſtra in
ditū eēt incorpandi deſideriuꝫ ſi natura n̄
dediſſet ei ꝛ potentiā ad hoc quare actus
incorpandi naturalis ē animabus huma
nis. Incorpari igr̄ ē eis naturale nō carce
rariū aut piaculare. Amp̄. ſi motus ī ali
qd ē alicui naturalis ꝛ qes in eodē erit ei-
dē naturalis q̄re ſi motus quē dixi deſide
rij vel ↄcupiſcētie in corpa hūana vel alia
ē aiabus nr̄is naturalis quare eē in corpi
bus ē animabus nr̄is naturale. Amp̄
ſi exitus ab aliquo vel motus ab illo ē ali
cui nō volūtarius ſꝫ violētus naturaliter
quies in illo erit eidē naturalis q: igr̄ exi-
tus a corpib⁹ violenti ſunt animab⁹ nr̄is
naturaliter īuite exeunt ab illis erit quies
in illis naturalis eiſdē. Amp̄. ecōtrario ꝛ

indirecte. Si eē in corpibus ē violentuꝫ ꝛ
circa naturā aiabus nr̄is exire ab illis erit
eis volūtariū. Manifeſtū aūt ē q: īuite ſp
exeūt naturaliter q̄ dico ꝓpter aias q̄ ſpe
felicitatis eterne plurimū ita letificātur vt
deſiderabile ſit eiſdē dū ſunt in corpe diſ-
ſolui ab eodē ꝛ exire de illo. Amp̄. ſi du
orū aliquoꝝ ſepatio violēta ē naturaliter
ↄiūctio erit naturalis. Sꝫ ſepatio anima-
rū hūanaꝝ a corporib⁹ violēta ē et mortē
hominū notat. ꝛ fugit eam cōmunitatem
hoīm naturaliter q̄ ei vniuerſale ē atꝫ ꝑ-
petuū. nō ē cauſale ſꝫ naturale ꝛ alias ſic
dixi tibi luget ab eo ꝛ dolet natura hūana
teſte tota vniuerſitate īdiuiduoꝝ ſuoꝝ. q̄
re māifeſtū ē eā eē plagā duriſſimā nature
hūane. Manifeſtū igr̄ ē p hoc q: cōiūctio
animarū humanarū ad corpora ſua eſt ꝛ
diuiſio circa naturā ꝛ ꝓpter hoc earundē
aiaꝝ ↄiūctio ad alia corpa ↄtrariarū figu-
rarū ꝛ diſpoſitionū circa naturā ē. Si ṽo
dixerit qa nō ē aiab⁹ humanis ordo neq;
reſpectus ad hūana corpa poti⁹ q̄ꝫ ad bru
talia ergo nō eſt eis cauſa a pte ſua ꝓpter
quā potius intrēt humana corpa q̄ꝫ bruta
lia q̄re vel intrāt vtraq; vel neutra q̄ntuꝫ ī
eis ē. ē ergo iudiciū creatoꝝ vt intrēt poti⁹
hec q̄ꝫ illa aut ecōuerſo. Amp̄. Nemo
adhuc auſus ē dicere peccēt de hominib⁹
autē manifeſtū ē qm̄ abſq; mēſura ꝛ nūe-
ro peccant q̄re aptiora expiationi ꝛ ſancti
ficationi aiarū hūanarū corpora brutorū
q̄ꝫ corpa hūana. imo q̄ plus ē corpa hūa
na omīno inepta ſūt iſtis purificatiōibus
animaꝝ nr̄arū cū in eis tā multiplr̄ ingnē
tur lꝫ renitētes ꝛ inuite In alijs aūt ingna
ri nullaten⁹ poſſūt. Amp̄. q̄lit̄ poſſibi-
le ē vt adō irrecordabiliter obliuiſcāt ipo
ingreſſu corpm ſtatus ſui in q̄ erāt cū eēnt
in ſtellis. Si ei ī cauſa hmōi obliuiōis eſt
ipa ↄiūctio corpm dū igr̄ ſūt ī corpib⁹ ſtell
reꝝ potuerīt remiſci cū cauſa obliuiōis ea
dē remaneret. Si ei leuia ꝛ mīma obliuio
ni tradūt nō ē hoc mirabile qm̄ nō curāt
nec etiā ſi magna ad modicū obliuiſcunt
Sꝫ q̄ ꝛ ſemet ipas ꝛ ſtatū illū tā nobilē tā
q̄ꝫ magnificū obliuioni tradidert ꝛ hoc ꝑ
petuo hoc ē q̄ꝫdiu ī corpib⁹ ſunt. Q̄ ſi di-
xerit quia hec ē ebrietas qua īebriāt a pte
corpis velut īmerſe ī ipꝫ quō igr̄ recordāt
aliarū leuiorūꝫ ſcilicet ꝛ mīmorū. Si dixe
rit q: ebrietas paulatim minuitur dū ſūt ī
corpib⁹. Deberēt igr̄ reuerti ad cognitiōꝫ
ꝑſtinā quā habuerīt āteq̄ꝫ īgrederēt corpa